

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIV. Ч. 179. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 19-го СЕРПНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK. FRIDAY, AUGUST 19, 1977 No. 179. VOL. LXXXIV.

ЯРОСЛАВА БАНДЕРА, ДРУЖИНА СВ. П. ПРОВІДНИКА ОУН СТЕПАНА, ПОМЕРЛА В ТОРОНТІ

Торонто, Канада (ГУ). — В середу, 17-го серпня, в одному з місцевих шпиталів померла після короткої недуги на 60-му році життя св. п. Ярослава з Опарівських Бандери, дружина св. п. Степана Бандери, вбитого більшовицьким агентом в Мюнхені в 1959-му році, Голови Організації Українських Націоналістів.

Св. п. Ярослава Бандера народилася в Сяноці 14-го вересня 1917-го року, студії

закінчила у Львівському університеті. Після смерті чоловіка переїхала в 1960-му році до Торонта, де й померла після короткої недуги легень. Осиротила дочку Наталку Кудман з чоловіком Андрієм і дітьми в Німеччині, дочку Лесю та сина Андрія з дружиною Марією і дітьми в Торонті та ближчу до рідної родини. Час і подробиці похорону в часі подання цієї сумної вістки ще не були встановлені.

РІШЕНО ОРГАНІЗУВАТИ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗІЮ В ЕВРОПІ

Мюнхен, в серпні 1977. — За ініціативою Педагогічного Осередку СКВУ тут в приміщенні Українського Інтернату відбулася — як це вже інформовано у вчорашньому виданні "Свободи" — Конференція Вчителів українських шкіл з європейських країн. Конференція була зорганізована Координаційним Осередком Українських Громадських Центральних Установ в Європі (КОУГЦУ) та Центральним Представництвом Української Еміграції в Німеччині (ЦПУЕН), при співпраці Українського Вільного Університету. На Конференції продискутовано проблеми української шкільництва в діаспорі та у висліді дискусії рішено почати заходи для організації української гімназії в Європі, на взір тих гімназій, що їх мають, наприклад, мадяри, литовці чи лотиші в

Німеччині, а поляки у Франції та Англії. Гімназія даватиме своїм учням повну середню освіту, нарівні з кращими європейськими гімназіями та ліцеями, а в додаток українське національне виховання. Розуміється, що вона буде акредитована (визнана) урядом тої держави, в якій буде знаходитися. Викладачами в гімназії стануть молоді, кваліфіковані педагоги з Німеччини, Англії, Франції та інших країн. Гімназія прийматиме учнів — хлопців та дівчат — з усіх країн після закінчення чотирьох класів початкової школи. Передбачається також можливість, що деякі учні приїждитимуть до гімназії тільки на один рік для того, щоб добре навчитися української мови. Гімназія підготує учнів до вступу на всі університети. З

Д-р Омелян Лукасевич — „Професор Року”

Міннеаполіс (Я. Т.) — Медична Фундація Міннесоти дає кожного року нагороду для „Професора Року”, що його вибирають студенти медичної школи у Дулуті, Міннесота, тайним голосуванням. Цього року що нагороду — 1000 дол. — поділили між собою, отримавши однаково кількість голосів, д-р Омелян Лукасевич, професор-асистент мікробіології й імунології, та д-р Адергайде, професор і декан Відділу Патології.

При цій нагоді варто подати, що досліди д-ра Лукасевича у ділянці імунології та чотири його наукові праці з тієї ділянки, зокрема його відкриття у ділянці поборювання рака крові, викликають велике зацікавлення у медичному світі. У зв'язку з появою його праць, д-р Лукасевич досі отримав понад три сотні листів від спеціалістів імунології, медичних шкіл, дослідних інститутів та поодиноких лікарів із 27-ох країн світу із проханням прислати їм відбитки його праць.

Проф. І. Телюк одержав державну дотацію

Нью Гейвен (Н. Н.) — Проф. І. Телюк, бувши заступником головного передсідника УНС та почесний голова Округу УНС стейту Коннектикат, від травня 1975 р. голова Економічного департаменту Нью-Гейвенського університету одержав державну дотацію в сумі 19,500 дол. для реалізації економічно-суспільного проекту „Програма спільного зрозуміння між приватним і публічним сектором” в місті Нью Гейвені, Конн.

Проект був схвалений Радою високого шкільництва стейту Коннектикат (Board of Higher Education)

Д-р І. Гвозда найменований на координатора повітової Етнічної Демократичної Ради

Сиракузи, Н. Й. — Д-р Іван Гвозда, професор політичних наук в Каюга коледжі і відомий український громадський активіст, який очолює Світову Федерацію Лемків, був найменований на пост координатора Етнічної Демократичної Ради повіту Онондага а стейті Нью Йорк.

Майкл Брегман, голова Демократичної партії повіту Онондага, заявив, що

новостворена етнічна рада буде координаційним чинником всіх етнічних Демократичних груп повіту і репрезентуватиме їх в повітовому комітеті Демократичної партії. Радю очолює п-і Джін Гамільтон, а її перше засідання відбулося у вівторок, 9-го серпня, сказано в повідомленні місцевого щоденника „Сиракуз Геральд-Джорнал”, який рівнож подав вістку про найменування д-ра Гвозди.

Державний департамент вдоволений заявою Брежнєва

Вашингтон. — Державний департамент ЗСА заявив в середу, 17-го серпня ц. р., офіційне становище до промови генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Брежнєва, яку він вголосив на святковому обіді в честь привітання президента Югославії Тіта в Москві, заторкуючи в цій промові деякі аспекти американсько-радянських відносин і хвалив президента Картера за його старання поправити ці відносини між обома країнами. Брежнєв на тязав особливу на виступ президента ЗСА в Чарлстоні, Південна Кароліна, в дні 21-го липня ц. р., де Картер, виступаючи на конвенції стейтських законодавців південних стейтів,

заторкнув справу погіршення американсько-радянських відносин і переговорів про скорочення стратегічної зброї, які застрягли на мертвій точці. Речник Державного департаменту Голдінг Картер 3-й заявив кореспондентам, що Біллі Дім вдоволений заявою Брежнєва, зокрема його ствердженням, що Советський Союз у дальших переговорах старатиметься відновити добросусідські відносини зі ЗСА. „Ми думамос продовжувати переговори один з одним, — заявив речник Державного департаменту, — бо обидва президенти Картер і Брежнєв, висловились за закінчення продовження таких переговорів і за намагання перетворити слова в діла”.

Венс відбуде наради з Громиком, відвідає Італію

Вашингтон. — Державний департамент інформує, що державний секретар Сайрус Венс на початку вересня відбуде у Відні наради з советським міністром закордонних справ Андрієм Громиком, під час яких будуть обговорені такі справи, як новий договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї, конфлікт на Близькому Сході та інші міжнародні проблеми. Венс відтак поїде до Риму, де переговорюватиме з представниками італійського уряду, зокрема про можливу економічну допомогу з боку ЗСА.

Як відомо, наступного тижня Венс має відлетіти до Пекіну, щоб продовжувати старання встановити кращі відносини між ЗСА і комуністичним Китаєм. Деякі законодавці, які демократичний сенатор Едвард Кеннеді з Массачусетс, закликають уряд президента Джиммі Картера якнайшвидше встановити „повні дипломатичні зв'язки з Пекіном” та зрівняти ці зв'язки з Націоналістичним Китаєм на Тайвані, однак, далі продовжувати торговельні та інші зв'язки з Тайваном, але „неофіційного характеру”.

Амбасадор Янг закінчив поїздку по країнах Карабійського моря

Бріджтаун, Барбадос. — В середу, 17-го серпня, Андрю Янг, амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй, закінчив свою 12-денну поїздку, під час якої відвідав 10 країн Карабійського моря. Перед поворотом до Вашингтону Янг під час пресової конференції сказав, що його поїздка була успішна, бо лідери тих держав погодилися на пропозицію уряду ЗСА щодо створення „регіонального партнерства”, в якому співпрацювали б згадані 10 держав і Америка, щоб розв'язати спільні проблеми, зокрема економічного характеру. Зазначуючи, що ідея такого „партнерства” була видвигнена вже раніше, Янг твердив, що тепер заіснували всі підстави сподіватися, що таке партнерство” стане дійсністю, а не тільки пляном.

Амбасадор Янг сказав, що уряд президента Картера планує збільшити економічну допомогу для держав Карабійського моря, зокрема підтримуватиме ті країни, які шанують громадські, політичні і загальнолюдські права своїх громадян.

ЗСА проти нових ізраїльських осель на арабських землях

Вашингтон. — Державний департамент в середу, 17-го серпня, скритикував рішення ізраїльського уряду прем'єра Менахема Бегіна дозволити розбудувати три нові оселі на арабській території, окупованій Ізраїлем під час війни 1967-го року. Після того, як ізраїльський уряд дав дозвіл на розбудову тих осель на західному березі ріки Йордан, недалеко від попереднього кордону з Йорданією, Голдінг Картер 3-й, речник Державного департаменту, заявив, що це рішення Ізраїля „стане ще більшою перешкодою для старань встановити тривалий мир на Близькому Сході”, зазначаючи, що Семюел Луїс, амбасадор ЗСА до Ізраїля, видвинув ту справу у близьких переговорах з ізраїльськими властями. Державний департамент підкреслює, що становище ЗСА відносно нових ізраїльських осель на окупованій арабській території таке саме як було в кінці липня, коли президент Джиммі Картер під час наради у Вашингтоні з прем'єром Бегіном одверто заявив, що Америка проти встановлення осель, бо вони порушують резолюції Об'єднаних Націй і не беруть під увагу бажань арабських мешканців тих окупованих земель.

У приватних розмовах члени американського уряду висловили велике здивування, що прем'єр Бегін погодився на розбудову нових осель саме в час, коли державний секретар Сайрус Венс веде делікатні переговори з лідерами країн Близького Сходу в справі замирення, як теж дивуються, що Ізраїль ігнорує заклики президента Картера не розбудовувати нових осель на окупованих землях.

Уряд прем'єра Бегіна, повідомляючи в середу про

своє рішення розбудувати три нові оселі на окупованій території, твердив, що він тільки виконує постанову попереднього ізраїльського уряду, веденого прем'єром Іцхак Рабіном, додаючи, що не вважає, що ті поселення порушують будь-які міжнародні закони. Вже існує понад 70 таких ізраїльських осель на окупованих арабських землях.

ДЖЕК АНДЕРСОН ОПИСУЄ НЕДОЛЮ ЙОСИПА ТЕРЕЛІ

Вашингтон. — „Другий Александр Солженіцин з розпачем звертається до нас із глибоких нетрів советської в'язничної системи. Це Йосип Тереля, 34-річний поет-дисидент, який перебував 14 років у советських тюрмах і психіатричних шпиталях за те, що відмовився зрестися своїх переконань... КГБ почало переслідувати Терелю коли йому було тільки 19 років. Він поповнив два злочини проти Кремля. Поперше, він українськ, член горлого 50-мільйонного народу, який відмовляється зрестися своєї древньої культури. Подруге, він є вірним членом Української Уніятської Церкви, яка ставить Бога перед державою” — пише відомий американський коломуніст Джек Андерсон у своєму коментарі, який з'явився в багатьох газетах в середу, 17-го серпня, між ними в ньюаркській газеті „Ди Стар-Леджер”, ньюйоркській „Дейлі Ньюз” та інших.

Андерсон інформує читачів, що хоча Терелю були звільнені минулого року, то тепер він знову ув'язнений, бо КГБ поновив заарештувати його в червні ц. р. Однак, під час короткого періоду на волі Тереля мав змогу описати свої жахливі переживання у советських концтаборах, в'язницях і закладах для умово хворих, переживання, які шо до жорстокості перевищують описи страждань в Дантовім пеклі — пише Андерсон.

Андерсон цитує деякі знаущі над Терелю та іншими політичними в'язнями, що їх допускаються сторожі в'язниці і концтаборів, зазначаючи, що ці цитати поміщені в листах Терелі, які проліталися на Захід. В коментарі Андерсона поміщені описи биття в'язнів тюрменними властями, різні рафіновані тортури,

ли їхнє незнання справи, разом з елементарним браком сумлінності, як теж виявилися нечесними”.

СССР таврує Конгресову комісію за звіт в справі людських прав

Москва. — У виданні із середи, 17-го серпня, „Літературна Газета” гостро надарувала членів Спеціальної комісії Конгресу ЗСА за 254-сторінковий звіт, в якому згадана Комісія, яка має за завдання наглядати над додержанням Гельсінкських угод, напередодні закриття першої стадії Београдської конференції гостро засудила Советський Союз і його сателітів за „систематичне порушення громадських і політичних прав”. „Літературна Газета” назвала членів комісії „зухвалими неучами”, які перед цілим світом „вияви-

ли їхнє незнання справи, разом з елементарним браком сумлінності, як теж виявилися нечесними”.

Єгипет обвинувачує СССР за недодержання торговельних умов

Каїр, Єгипет. — Єгипет обвинувачує Москву за недодержання торговельних домовленостей і зрівняння раніше підписаних договорів про поставку для Єгипту зброї і запасових частин до вже закуплених арабами танків, літаків, гармат тощо. Крім того, уряд Советського Союзу, згідно з опінією єгипетських чинників, впливає на своїх сателітів, щоб і вони зрівняли торговельні договори з Каїром. В медію, 14-го серпня ц. р., єгипетський

уряд наказав припинити поставку воєни до Советського Союзу і Чехо-Словаччини, як відплату за здержання названими країнами транспортів зброї і запасових частин. Натомість, Єгипет розпочав переговори про поставку воєни до Китайської Народної Республіки, Західної Німеччини, Швейцарії і Японії. Пів-офіційно урядової єгипетської партії, газета „Аль Гомгуурія”, обвинуватила у числі з 18-го серпня формально Советський Союз за зломарений бойкот торговельної виміни між Єгиптом і СССР та сповільнення доставки раніше замовлених речей. Заступник міністра фінансів і економічного розвитку в єгипетському уряді Абдель Монайм ель Каїссуоні заявив на пресовій конференції, що Єгипет, у зв'язку з несумлінним поступованням урядом СССР, вважає себе звільненим від всяких зобов'язань супроти Советського Союзу.

В. ЛІСОВИЙ СТВЕРДЖУЄ ПРОДОВЖУВАННЯ В УКРАЇНІ СТАЛІНСЬКОГО ТЕРОРУ

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Заході продістав самвидавний „Відкритий лист до членів ЦК КПСС і членам ЦК КПУ” Василя Лісового, написаний напередодні його арешту 8 липня 1972 року в Києві.

Василь Лісовий
(Архів ЗП УГВР)

Василь Лісовий народився 1937 року, кандидат філософських наук, науковий співробітник Інституту Філософії АН УССР, викладач Київського державного університету. Лісовий написав свого „Відкритого листа” після масових арештів в Україні на початку 1972 року. За співучастя в авторстві „Відкритого листа” КГБ заарештував на вулицях Києва Євгена Пронюка, який мав при собі декілька примірників листа. Після арешту Пронюка, Лісовий написав заяву про його співучастя в авторстві і був звільнений з праці в Інституті Філософії АН УССР, виключений з партії і арештований. Після арешту Лісового, І. Семенюк з Києва написав протестну заяву на захист Лісового. Семенюка впродовж кількох днів заарештували.

У цьому ж в-ві з'явиться теж самвидавна збірка документів до справи Олександра Сергієнка, засудженого на 7 років позбавлення волі і який тепер перебуває в Пермських таборах. До збірки увійде приблизно 80 документів.

Судовий процес В. Лісового, Є. Пронюка та І. Семенюка відбувся в Київському обласному суді в листопаді 1973 року. На процесі Семенюк визнає себе винуватим і покався — за це одержав вирок 4 роки таборів суворого режиму. Лісового засудили на 7 років таборів суворого режиму і 3 роки заслання, а Пронюка на 7 років таборів суворого режиму і 5 років заслання.

Дружина Василя Лісового, Віра, в березні 1976 року вислала листи на захист свого чоловіка до Міжнародного комітету захисту прав людини, до комуністичної Канади, до секретаря Комуністичної партії Франції та інших.

Як останнє стало відомо, Василь Лісовий від червня ц. р. перебуває у київській в'язниці КГБ. Його перевезли з Пермського табору ч. 35 з метою примусити зрестися своїх поглядів.

Повний текст „Відкритого листа”, що має 19 сторінок друку, буде

Канадський парламент не схвалив пропозиції на інтервенцію для звільнення Д. Шумука

Оттава. — Частина канадських парламентаристів під час дебат в п'ятницю, 5-го серпня, відкинула пропозицію одного із своїх колег, щоб делегація уряду Канади підняла справу Данила Шумука під час запланованої вже другої стадії конфедерації в Београді в справі перевірки Гельсінкських угод.

Згідно з офіційним звітом з дебат в цьому дні, спікер парламенту, Джеймс Джером, відповів: „Представлення такого внеску, згідно з постійним Зарядженням ч. 43, вимагає односторонньої згоди цілої палати. Чи маємо таку односторонню згоду?”

Деякі з членів парламенту, подає звіт, заявили „згода”. Опісля деякі сказали „ні”.

Згідно з офіційним звітом з дебат в цьому дні, спікер парламенту, Джеймс Джером, відповів: „Представлення такого внеску, згідно з постійним Зарядженням ч. 43, вимагає односторонньої згоди цілої палати. Чи маємо таку односторонню згоду?”

У Києві... по-російськи

У Києві, столиці України, зорганізовано курси російської мови для 39-ох туристів, іноземців з Великобританії, — інформувала київська „Молодь України”. На протязі чотирьох тижнів на базі Київського державного педагогічного інституту іноземних мов студентів коледжів Лондону, Кембріджу, Ліверпулю, Шеффілду та інших міст Англії, які спеціалізуються в галузі російської мови, не

тільки поповнили знання мови вивчення „правовиспів й здобуванням словникового запасу, але й у вільний час від зайнять слухачів курсів „якнайбільше узнали про життя, навчання, і відпочинок радянської молоді”, — пише „Молодь України”. Крім цього, англійські студенти в столиці України читали російські газети і журнали, вивчали російські народні пісні і вірші російських поетів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх право в надісланих матеріалах, незалежно від того, чи вони надіслані за адресою редакції чи за адресою автора. Редакція не відповідає за зміст надісланих матеріалів, які не надійшли до редакції. Редакція не відповідає за зміст надісланих матеріалів, які не надійшли до редакції. Редакція не відповідає за зміст надісланих матеріалів, які не надійшли до редакції.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07310

Зрозуміла мова

Політичні аналітики і спостерігачі на Заході вже давно очікували на реакцію Москви, а з огляду на реакцію радянського ватажка Леоніда Брежнєва, в руках якого тепер опинилася вся влада і міць і який і так про все рішає на кремлівському олімпі, на нову ініціативу президента Джімі Картера у справі американсько-радянських відносин, спрещовану ним у відомій промові в Чарлстоні, Південна Кароліна, в дні 21-го липня ч. р. присвячений в більшості питанням дальшої співпраці між ЗСР і ССРР у нових обставинах і в дещо змінений політичній ситуації, достосований до політики президента Картера та його уряд, який питання людських прав поставив в центрі уваги Державного департаменту, тобто зробив його інтегральною частиною американської закордонної політики. Це в свою чергу викликало подив у Москві і гостру реакцію радянського ватажка, на наступний період констатуючи, в якому ліберальні сили Заходу і оборонні політики детанту намагалися робити тиск на президента Картера, щоб він змінив свою тактику голосної оборони прав людини, бо це, мовляв, шкодить загальній співпраці Заходу з Москвою. Дехто з аналітиків переконаний, що у відповідь тиску була дещо змінена тактика Державного департаменту і виголошена промова у Чарлстоні, в якій Картер недвозначно натякає, що уряд ЗСР готовий обмежити продукцію „мандруючих ракет“, якщо Москва погодиться обмежити число своїх тяжких міжконтинентальних ракет. Відносно людських прав президент Картер недвозначно підкреслював, що оборона прав людини має універсальний характер і що він не має на меті відрізати СРСР від світу, шкодити інтересам ССРР, чи, як висловлюються радянські лідери, „привертати часи холодної війни“.

Всі ці заходження, згадує політичний коментатор лондонської газети „Гардіан“ Джеймс Еванс, напевно не вплинули так сильно на Брежнєва, як погроза президента Картера, що коли Москва не погодиться на новий договір щодо обмеження стратегічної зброї, то його уряд зробить все можливе, щоб запевнити вистачальність оборони вільного світу перед військовою силою ССРР. В Москві довго думали над останніми рішучими словами Картера. У міжчасі прийшла справа „мандруючих ракет“ ЗСР і невтронної бомби і кремлівські вожаки, хотіли цього чи ні, мусили зайняти до цього становище. Так і сталося. Використовуючи прихід до Москви югославського президента Тіта, радянський ватажок Брежнєв частину своєї промови на гостинному обіді присвятив радянсько-американським відносинам, підкреслюючи, що СРСР і ССРР, мовляв, позитивно оцінює останні старання президента Картера поліпшити відносини між ЗСР і ССРР. Він, Брежнєв, раптом додає, „доброзичливість у словах президента Картера“, сказаних ним у Чарлстоні, признає слушність Картерові, що підписання договору про скорочення стратегічної зброї є головною проблемою, яку обидві країни мусять розв'язати, а справу людських прав назвав „димовою заслоною“, яку використовувала ворожа пропаганда, щоб продовжити гонку в озброєнні.

Ще завчасно робити остаточні висновки з останнього виступу Брежнєва. Але вже сьогодні можна припускати, що в Кремлі добре зрозуміли рішучі твердження президента Картера. Це повинен пам'ятати Захід і власне так поступати, бо тільки таку мову „понімають“ у Кремлі.

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Орест Гордицький

„ДІАЛОГИ ЗІ СОВЕТАМИ“

(1)

Мова про книжку Станіслава Вінченца, яка появилася друком в Лондоні в 1966 р., це за життя автора, накладом Польської Культурної Фундації.

„Діалоги“ — це спогади, хоч ніде того спеціально не зазначено, розділені автором на 2 частини — I — „Історія: 1939—1940“ і друга: „1944—1945 на Мадярщині“.

Для українського читача найцікавішою є перша частина, бо майже вповні проходить на українській території, але й друга дуже цікава, бо читач знайомиться з „совєтськими“ персонажами різних національностей.

Кожні спогади, не зважаючи на всі намагання бути об'єктивними, все є висловом суб'єктивізму автора. Залежно від сили пережитих подій чи вміня в гарний наративний спосіб передати опис подій, характеристику осіб та їх власний психічний стан, спогади читаються легко і з задоволенням.

Коли читач спогадів перегортає кілька чи кільканадцять карток вперед, щоб довідатися, як закінчилися описувані події, то це є доказом, що автор зумів своїми спогадами зацікавити читача.

Е спогади дуже щирі, насичені копіями документів, переліченням осіб та характеристикою подій, одначе важко до читання, а є інші, які вміщують також багато цікавого матеріалу, а їх читати легко. До таких власне належать спогади Вінченца.

Хто має змогу переглянути або бодай частинно прочитати грубі томи театралогії-розповіді про Гуцульщину, той знає, що не зважаючи не раз на довгі, філософські міркування, книжки читаються легко і з задоволенням. Вінценц, чи це в своїй театралогії, чи в своїх спогадах, мало роздумує (хоч і не омине) над

Іван Струк

ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ НА ПОЛІТИЧНІЙ МАПІ

Ми, українці, дуже залюбовлені, коли Україна подає на мапах, в атласах, в підручниках і в інших публікаціях. І в тому, що так кажемо, магічному слові „Україна“ криється наша національна свідомість, любов і тут за втраченою Батьківщиною. Однак, ми не звертаємо як слід уваги, на яких мапах поміщена Україна: на мапах фізичних чи політичних. І це є одна з передумов, як ми повинні ставитися до картографічних видань, і чого ми повинні домогатися від них.

Протягом шістнадцяти років Українська Інформаційна Служба (УІС) у Філадельфії створює мапи в атласах і на глобусах, на яких майже всі картографічні видання не подають України на політичних мапах.

Є, однак, винятки, бо такі атласи як: „Кекстон Ворлд Атлас“ і публікації: „Ди Юнайтед Нейшенс“ та деякі інші подають Україну на політичній мапі і на списку членів Об'єднаних Націй. Крім того, видання описали Україну досить об'єктивно під кожним оглядом. Однак, такі видання, як Ріпгола Глобс, МакНеллі, Гемонд та інші роблять українцям дуже велику кривду, бо вони при допомозі політичних мап, на яких немає України, інформують цілий світ, що Україна є інтегральною частиною Росії.

Тому УІС зверталася до різних картографічних видань, щоб вони подавали Україну на політичних мапах, покликуючись на де юре членство України в Об'єднаних Націях і на мапи, які видає Організація Об'єднаних Націй, як також на „Юнайтед Статус ет „Іардс“ (1945) і на „Еверіс-мєнс“ Юнайтед Нейшенс“ (1959), які трaktують Україну як географічно-політичну одиницю і як підмет міжнародного права.

На підставі цього доказового матеріалу ми очікували, що картографічні видання змінять своє помилкове наставлення до України. Тим часом, у відповідь на нашу численні петиції і меморандуми, вони опрацювали, що вони не можуть подавати Україну на політичній мапі, бо американський уряд трaktує її тільки як інтегральну частину Радянського Союзу.

Переглянувши „Статус оф дї Ворлдс Нейшенс“, офіційне Державного департаменту, ми звернулися до нього з запитанням, чому американський уряд трaktує Україну і Білорусь як частину Радянського Союзу, залучивши при тому карту ООН, на якій Україна є подана як член ООН. На інтерполяцію УІС урядові Державного департаменту Джан Д. Скенлен, в

політичний статусом Гуцульщини) для нього — це його рідний край, який є частиною його держави Польщі. Він не хоче вглиблюватися в (контверсійні, під оглядом політичним) політичні роздумування, він живе життям краси оточуючої природи і свого оточення.

Його діалоги, це якби переписані правдиві розмови із звукозапису. Подаючи свої діалоги, він не прикрашає їх красноріччям, бо тоді вони втрачають вартість.

Взявся я до читання „Діалогів“ з приємністю, бо мемуаристика є мого найбільш улюбленою лектурою.

Спогади написані з перспективи минулого, мають, крім опису подій, також дуже багато філософських роздумувань.

###

Віна, що почалася 1-го вересня 1939 р., застала Вінченца в його вузькій батьківщині, на Гуцульщині. На вістку, що совєти ввійшли в неділю 17-го вересня в границі Польщі зі сходу, він постановив враз зі сном, докторантом фізики Лондонського університету, піти на Угорщину, вистарати швейцарські візи, спровадити з Гуцульщини родину на Угорщину і тоді вийти всім до Швейцарії, щоб там перетвердити візи.

Перед відходом у незнане пішов попрощатися зі своїм 85-літнім батьком, який вже знав ту „новину“ про вхід Червоної Армії в границі Польщі. Батько не був здивований рішенням сина, не відмовляв йому, а на відхилений сказав, що хто б не прийшов на Гуцульщину перший, з заходу чи сходу, будуть захопуватися як гни.

Вінценц, як в своїх творах, так і в „діалогах“, не хоче всього бачити в негативному світлі; він хоче вбачати в людині, може й проти переконання, також і добрі прикмети.

Роздумуючи, що якщо навіть заберуть земельні посілості, все ж таки щось остане, щоб вижити, а що нікому ніякої кривди не вчинили, то ж спеціальною особистою небезпечкою не очікував. За границю не дуже рвався, бо, маючи понад 50 років життя, не мавши ні грошей, ні закордонної валюти, ані жодного практичного фаху, знав, що життя на еміграції буде важке. Здавав

Софія Наумович

СОЦІО-ЛІНГВІСТИЧНИЙ КОНГРЕС

Врешті прийшла середина літа, коли Суші-Берт догнали, що не будемо нічого креслити на таблиці, ні прохажуватися з пані-роскою, але сидітимемо спокійно та читатимемо наші доповіді. Та біда була в тому, що за катедрою не було кірсла, а мікрофон знаходився в тому місці, де професори сідали просто на катедру, звисавши ноги до підножжя. То ж, хоч як це й було незручно, але мусили й ми вмотистися на це невідгідне сидіння.

На доповіді моєї попередниці вправді ніхто не заснував, бо вона підбирала цікаві факти з життя для свого „лянгаж фемініні“ (наприклад зауважила, що старші пані люблять живі, іноді й крикливі кольори, тоді коли молоді воліє сірі, темні, вибілякі або „природні“, як теж і просту, врівноважену мову, без зайвих красноріччів „прикрас“) то сподіваної дискусії майже не було поза одним-двома компліментами. Після короткої перерви прийшла моя черга.

Я почала історію української еміграції у Франції, що вправді не від „королівської“ але від Анни Ярославни з її почотом, митрополита Акемовича зі священниками, почерез мажоритів і графа Орлика (чим іменем, як каже легенда, названо село, теперішнє лєтєвнє Орлі), від двох письменників XIX ст. — Марка Вовчка й Марії Башкирської, поки дійшла до XX ст. з трьома хвилями масових імміграцій, перед і після двох війн. Читачи це, я відчувала, що публіка зацікавлена цими зовсім новими для них фактами, бо на залі було тихо й ніхто й папером не зашепестив. Та коли я задала, що в останній хвилі еміграції прибули теж вояки УПА, то зразу побачила піднесення до слова руку маляра з Будапешту. А коли, навісши різні мовні записки, каліки, зміни в наголосах і вимові тощо, я заявила, що українська мова у Франції не тільки вільніше розвивається, як у своїй рідній батьківщині, але й збагачується гарними висловами французької „діпломатичної“ мови, то на залі почувся сміх. „Реґіоналісти“ зрозуміли це як іронію. Я мусіла перервати читання й висинити, що хоч ім це може видаватися дивне, але я ще в своєму рідному Львові вчилася французьку мову ввели до дипломатії за її точністю і красу. Тоді я закінчила, ще раз повторивши, що в Україні такої свободи для розвитку мови немає.

Ледве я закінчила, як в амфітеатрі зарисів ряд рук для слова. Предсідник, швейцарський професор, дав перше слово малярові Олягові з „університету Карла Маркса“. Цей вечір мав останньої фрази, повчавши мене, що „ми

на міжнародному конгресі“, я не слід „ображати інші народи“, адже ж: „Україна — член ООН, має велику Академію Наук, мільйонні видання, школи й т. п. радіо та телевізії“. Я зробила цим групо-повчальним виступом, дуже недоречним у цій вільній, товарищескій атмосфері, який, проте, дозволив мені, не тільки вийти поза вузькі рамки моєї доповіді, але й його ж словами його ж такі побити. Ото ж я спершу „принизила рацию“, що й справді Україна є в ООН, має Академію й т. д., але як це на ділі виглядає? І тут я заявила, що Київська Академія, яка позбавлена права опрацювати гуманістичні науки, а має виключно студіювати вирощування кукурдузи, чи підвіщення надолів молока, є тільки філією московської АН, а преса, радіо і телевізії — це калька або „трансляції“ з Москви. Що ж до тиражів, то мільйонними накладами виходить така „цікава“ література як „твори Леніна“ або „історія ВКПБ“, natomiast українська література має смішні тиражі в кілька тисяч, а то й кілька сот примірників. Про це можна переконатися, купивши книжку в радянській книгарні в Парижі, бо це крім на „експорт“ — в Україні такої книжки не знайти.

Мадяр сів, а тоді моя мила Маргарет попросила сказати щось про шкільництво в Україні, бо це її, як педагога, особливо цікавило. Це була для мене нагода розповісти про дійсний стан шкільництва в Україні, про те, як Хрущов хитро підкинув українським батькам „вибір“ школи, про те, що всі технічні отже робітничі школи-це я підкреслювала, виключно москвомовні, а університети й готові, доступ до яких дуже утруднений без політичної довідки. Це зробило помітне враження на слухачах, то ж розсерджений маляр хотів відбитися, але знову почав грубо, мовляв я брешу, кажучи, що УПА билася проти німців, тоді як насправді вона з ними „колябурувала“.

Відповідаючи йому вдруге, я здобулася на дотеп: „Це, мовляв, теж „кестіон до лянгаж“ (квестія мовлення), як говорите про мене, що я брехунка, а я про вас сказала б тільки, що ви знаєте під впливом патрона вашого університету!“. Тут усі залі засміялися, а я продовжувала, висловлюючи: коли французі мали своїх „макізів“ проти німців, а Фідель Кастро на Кубі проти „капіталістів“, то чому Україна не могла мати своїх партизан, що згодом перемілилися майже в регулярну армію без нічної доповіді, повчавши мене, що „ми

собі одне справу з того, що з приходом більшовиків було створений непрохідний мур, що відділяло їх від цілого світу. Вінценц мав правильну увагу про життя під комуністичною владою: „Брак всього матеріального, брак свободи і беззаперечний послух всяким провінційним кацикам“, — все те стало скоро дійсністю.

Можна собі уявити, що рішення піти на Мадярщину, оставляючи хоч би на короткий час родину, не було легке. Вінценц каже, що якщо він жив би два покоління раніше і стояв перед такою проблемою, то напевно пішов би за порадою до гуцульського віщуна, чи до хасидського рабіна в Косові чи Кутах. Як голосить родина традиція — Іхні поради все були дуже влучні.

З радіоповідомлень знав, що польський уряд і військо переходить до Румунії. Він рішився, однак, піти на Мадярщину (ближче), бо хоч Мадярщина зв'язана вузлами договорів з Німеччиною, то, вірні, „відносини їх до поляків, оперті на давніших, а не теперішніх кон'юнктуральних традиціях, отримували тривалість“.

Перед виходом в незнане зробив ще перегляд своєї бібліотеки, щоб в той спосіб випередити радянську поліцію. Вибрав книжки, під протест родини, спалив, та тим не врятував бібліотеки.

Раненько 18-го вересня перейшов Вінценц разом зі сном і кількома знайомими через Татарський промісок до Мадярщини. Просмик був заповнений втіхами, а також гуцулками з Яблоніш. Про тих жінок висловлюється Вінценц з великою пошаною і признанням, бо вони з'явилися там добровільно з різними харчами, щоб даром підкріпити бідних „панів“-втікачів. Як в своїх літературних творах, так і в спогадах він хоче бачити гармонійне співжиття, дружбу поміж різними верствами народу, як і поміж різними національностями. Описуючи втікачів-емігрантів, Вінценц не забуває жодних спеціальних нарікань як оскаржень когось спеціально за ту трагедію Польщі. Напевно нуртували у них критичні думки й запити „кто звинив?“ та голосно з тим ніхто не виходив. Переважала віра, що алянти справу вирішать і вони скоро повернуться додому. Думали, що родинам нічого не станеться, бо евентуально совєти могли б мати „з ними“ поразки, та дуже скоро

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яценків

МЕТАЛЕВІ ПОСЛУГАЧІ

Думаю, що багато читачів пригадує собі ще старі передвоєнні часи в Західній Україні, з традиційною інституцією служниці, які рекрутувалися з убогих сіл'янських родин та які за винагороду 10—15 злотих (еквівалент 2—3 дол.) в місяць запровадили себе на навів невідлучно працю до міста.

Праця служниці тривала 6,5 днів в тиждень, від рані до ночі. Кожний, що рахував себе „паном“, чи бодай підпанком, мусів обов'язково мати служницю, яка не тільки була живим роботом цілої родини, але й ознакою її соціального статусу. І неждано по Другій світовій війні, мов за дотворком чародійної палички, позникли служниці з наших домів, а наші пані мусили, як то кажуть, закарвати рукави і взятися до кухонної праці. Правда, поступ технології зробив справжню революцію в кухонній устаткуванні, впровадивши електричне освітлення, автоматичне газове, чи оліве олів'яне та цілу низку модерних кухонних улаштувань, як холодильники, машини до миття посуду, прання, сушення, мелення, мішання, підмажування тощо. Але навіть при тих усіх модерних кухонних улаштуваннях нашим паням „опадати“ частіше від праці, бо вони мусять бути в одній особі і служницею куховаркою, і кельнеркою, не враховуючи обов'язків матері, дружини, суспільних та шораз частіше, і професіоналіст-ки.

Тому не слід дивуватися, що сидючи на пляжі в Вайлдвуді, чи біля басейну на Союзівці, розмова сходить часто з ностальгічним зідханням на „старі, добрі часи“, коли в хаті була служниця, пані не мусіла бігати до фабрики на працю, а люди себе взаємно відвідували та підтримували товарищеске життя.

Виявляється, що „старі добрі часи“ вертаються знову до нас, з інституцією механічних служниць, чи радше електро-механічних робітників, що їх за 10 років кожна родина зможе собі купити в ціні від 4,000 дол. вгору. Одною з перших фірм, що вже від 8 літ проводить інтенсивні дослідження і експерименти в цій ділянці, є фірма „Квейзар Індустрі“, інк. в Рутерфорді, Н. Дж. Ця механічна служниця фірма назвала „доместік ендроїд“. Вона матиме вбудований в собі комп'ютер, в якому буде запрограмована ціла низка хатніх функцій, таких, як: подавання до столу при обіді, чищення диванів, підливання ліній (бейбі сітінг), тощо.

Можна вже сьогодні зарисувати твердження, що ця металева служниця, чи

Якщо вжити робота, як „бейбі ситер“, цебто доглядати дітей, слід записати на його стрічці декілька казок, які він при допомозі фотографічної сочки передаватиме на телевізійний екран, використовуючи одну з русел неживаних комерційних телевізійних станцій. Якщо мама, чи батько, що знаходяться поза хатою, хочуть знати, що роблять їх діти та чи гарно їх забавляють роботи, вони включають те русло на телевізійній апаратурі, що знаходиться найближче під рукою, в сусідів, чи в лаббі готелю. Роботи можна буде також запрограмувати, як стража безпеки. Якщо хто вийде непоміж хати, тоді робот включася алармову систему, записану на своїй магнетофонній стрічці, та апаратура вломника, щоб той негайно „спалився“, якщо не хоче бути заарештований поліцією.

Робота можна практично приспособити до усіх можливих функцій: від ділянки, це фірма „Квейзар Індустрі“, інк. в Рутерфорді, Н. Дж. Ця механічна служниця фірма назвала „доместік ендроїд“. Вона матиме вбудований в собі комп'ютер, в якому буде запрограмована ціла низка хатніх функцій, таких, як: подавання до столу при обіді, чищення диванів, підливання ліній (бейбі сітінг), тощо.

Можна вже сьогодні зарисувати твердження, що ця металева служниця, чи

болюче в тому розчарувалися, коли довідалися про вивід їхніх родин в глибину ССРР.

Вінценц короткими реченнями віддав настрої людей, яких насильно війна виврала з нормального життя. Відійшовши подальше від границі, мав змогу й сам роздумувати над ситуацією і зустрічатися з іншими, які вже не дуже оптимістично згадували про допомогу альянтів. Зневірени в союзників, не вірили й в силу ліній Мажіно, а про Англію навіть не хотіли говорити. З опису життя й настроїв свіжих втікачів можна зробити свідомий висновок, що поляки є „моцні“, коли є при владі, а шукають все винних (не у себе), коли попадають у біду.

На ніч станули в Ясіні. Вінценц з насолодою порівнює „свої“ сторони з тутешніми — „такі самі незміряні ліси, всюди той самий нарід, що розмовляє українською мовою, як у нас, всюди ті самі будівлі і подібні строї, як у наших горах. Всюди, як у нас, переважно унітарські священники, по містах жили, що займаються дрібною торгівлею й ремеслом, урядовців не багато, тільки тут — маляри, а в нас — поляки. Ясіня, хоч довіки розділена політичною границею, вдерзувало віддавна дружні зв'язки з селами по польській стороні“.

Коли візьмемо до уваги це, що свої спогади писав Вінценц вже після закінчення війни, відпочиваючи серед краси швейцарської природи, то мусимо подивляти його мистецтво відтворити з перспективи років минулих події та свої психічні переживання, бо в кожного з нас багато дечого затерлося в пам'яті, зокрема психічні переживання.

Мадяр прийняли втікачів щиро і не припускали, що на їхній території може грозити їм яканьбуль небезпека. Правда, міністер закордонних справ граф Телекі приватно остерігав поляків, щоб не захоплювалися спокоєм, а радше шукали певнішого місця.

Брак відомостей „з дому“ мучив Вінченца. Хотів мати бодай якусь дрібну вістку, а її не було.

(Продовження буде)

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 5.000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1977 РОКУ

З останнім днем червня ми закінчили перше півріччя організації праці цього передконвенційного, 1977 року. Аналізуючи загальноорганізаційну працю півріччя, то, згідно з наміченим планом, ми повинні були придбати по кінець червня 2,500 нових членів, забезпечених на загальну суму \$5,000,000. На жаль, наміченого організації плану не досягнуто і в згаданому часі придбано тільки 1,477 членів, забезпечених на загальну суму \$3,625,000.

Найбільше розчарування приніс нам січень — перший місяць передконвенційної кампанії, бо замість придбати в ньому бодай 300 нових членів, придбано за цей місяць тільки 171 члена. Перешкодою в кампанії була гостра зима, снігові і морози, та брак оливи до ogrівання доміїв і фабрик, що й причиною до такої низької кількості новоздобутих членів.

Коли говорити про успішні місяці першого півріччя цього року, то з прискладом згадуємо березень, коли придбано понад три сотні нових членів, забезпечених на загальну суму \$718,000.

Порівнюючи організації здобутки першого півріччя біжучого року з організаційними здобутками першого півріччя минулого, 1976 року, з прискладом стверджуємо, що біжучий рік є більш успішним. В тому часі в 1976 р. придбано 1,322 членів, забезпечених на загальну суму \$3,034,000, тобто менше на 155 членів і на \$591,000 менше забезпечення.

Коли говорити про організації здобутки Окружних Комітетів за перше півріччя біжучого року, то перед веде Філадельфійська Округа, головою якої є Петро Гарнавський, що придбала в тому часі 182 члени. На другому місці є Чикагівська Округа, яка має придбаних 151 члена — її очолює пані Олена Олек. Третє місце несподівано зайняла Округа Клівлендська, здобувши 134 члени; її головою є інж. Іван Фур. Четверте місце зайняла Округа Нью-Йорк під головуванням Миколи Хоманчука, яка за 6 місяців придбала рівно 100 но-

вих членів. Інші Округи мають придбаних менше чим по 100 членів: як Детройт — 84, Ньюарк — 77, Піттсбург — 75, Джерзі Сіті — 70, Сиракузи-Ютика — 60, Шамокин — 56, Монтреаль (Канада) — 55. Також є 18 Округ, які мають придбаних за перше півріччя менше як по 50 нових членів.

Говорячи про організації успіхи поодиноких секретарів за перше півріччя ц.р., то з прискладом відмічуємо несподівані успіхи секретаря 51-го Відділу в Чикаго Михайла Ольшанського, який придбав в тому часі 35 нових членів і тим самим став чемпіоном поміж усіх 455 секретарями Америки і Канади. Другою милою несподіванкою є успіхи нового секретаря 163-го Відділу у Філадельфії, Теодора Дули. Цей Відділ довгими роками тривав членів, а новий секретар за короткий час уже придбав 25 нових членів. Третє місце займає секретар 78-го Відділу в Майнерсвилл, Па., Іван Петрунц, придбавши 23 нових члени.

Слід згадати і про Клуб Десятих Передконвенційної Кампанії. Проголошуючи передконвенційну кампанію на 1977 рік, Екзекутивний Комітет УНСОЮЗУ схвалив, крім звичайних нагород — бонусів, також ряд відзначень для всіх союзовців, які придбають у передконвенційному році перших 10 нових членів. Присемно нам на тому місці згадати, що таких десятичленів у першому півріччі було 45, які здобули по 10 і більше нових членів. Їхні фото-знімки були поміщені на сторінках „Свободи”.

Вірно, що в другій половині цього передконвенційного року організації здобутки будуть кращі і намічена мета — 5,000 нових членів буде вповні досягнута. Запрокупою у виконанні передконвенційної квоти є кандидати на делегатів 29-ої Конвенції, які до кінця грудня цього року повинні придбати по 10 нових членів, щоб в той спосіб показати свою відданість установі, над долею якої радитимуть в травні 1978 р. у Піттсбургу, де відбудеться 29-та Конвенція УНСОЮЗУ.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЧЕРВНІ 1977 РОКУ

П. Округа	Кількість	Придбано	Разом у 1977 р.
Ч. (осідок)	Відділів	у червні	на суму АДД
ОКРУГ ПЕНСІЛЬВЕНІ			
Філадельфія	39	22	182 \$ 392,500
Піттсбург	18	5	75 \$ 114,500
Шамокин	20	9	56 \$ 107,500
Алентавн	11	3	39 \$ 112,000
Скрентон	9	2	7 \$ 6,500
Вілкс Бери	9	3	14 \$ 44,500
Разом:	106	44	373 \$ 777,500
ОКРУГА МЕРІЛЕНДУ			
Балтімор	9	8	8 \$ 13,000
ОКРУГИ НЬЮ ЙОРКУ			
Нью Йорк	34	15	100 \$ 192,000
Сиракузи-Ютика	13	7	60 \$ 115,500
Рочестер	10	10	36 \$ 43,000
Трой	7	4	31 \$ 53,000
Бомфало	9	2	14 \$ 44,500
Разом:	73	33	241 \$ 448,000
ОКРУГИ НЬЮ ДЖЕРЗІ			
Ньюарк	22	15	77 \$ 176,000
Джерзі Сіті	11	19	70 \$ 157,000
Перт Амбой	12	5	34 \$ 85,500
Пассейк	7	3	20 \$ 48,000
Разом:	52	42	201 \$ 466,500
ОКРУГИ ІЛІНОЙ, МІЧІГЕН І ОГАЙО			
Чикаго, Ілл.	34	28	151 \$ 414,000
Детройт, Мич.	20	8	84 \$ 277,500
Клівленд, Огайо	20	14	134 \$ 482,000
Янгстевн, Огайо	9	2	13 \$ 32,000
Разом:	83	52	382 \$ 1,285,500

ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ				
Нью Гейвен, Конн.	19	12	49	\$ 95,500
Бостон, Масс.	6	6	33	\$ 65,000
Вунсакет, Р. Ай.	6	3	11	\$ 24,000
Разом:	31	21	93	\$ 184,500
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ				
Центральна	6	—	20	\$ 25,000
Міннеаполіс, Мінн.	7	—	4	\$ 16,000
Ст. Луїс, Мо.	6	—	4	\$ 3,500
Разом:	19	—	28	\$ 44,500
ОКРУГИ КАНАДИ				
Торонто, Онт.	25	4	45	\$ 177,000
Монтреаль, Квеб.	10	12	55	\$ 181,000
Ніагара, Онт.	9	3	19	\$ 70,000
Захід Канади	18	—	17	\$ 40,000
Разом:	62	19	136	\$ 468,000
Загальна сума:	455	216	1,477	\$ 3,625,000
ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЧЕРВНІ 1977 Р.				
Ч. В. Організатор	Придбав	Сума забезпечення	В тому АДД	Разом у 1977 р.
ОКРУГА АЛЕНТАВН				
124 І. Драбик	2	\$ 2,000		2
147 І. Гуцалюк	1	\$ 1,000		7
Разом:	3	\$ 3,000		
ОКРУГА БАЛТІМОР				
337 Е. Притула	2	\$ 6,000	1 АДД	8
ОКРУГА БОСТОН				
178 Марія Беднарчик	1	\$ 1,000		1
224 Й. Ірха	1	\$ 1,000		2
238 Анна Ремік	2	\$ 2,000		1
374 В. Гетманський	2	\$ 2,000		11
Разом:	6	\$ 6,000		
ОКРУГА БОМФАЛО				
360 І. Гаврилюк	2	\$ 10,000	1 АДД	8
ОКРУГА ЧІКАГО				
22 Олена Олек	4	\$ 20,000	1 АДД	9
51 М. Ольшанський	3	\$ 15,000	1 АДД	39
106 А. Іванюк	1	\$ 1,000		26
С. Горалевський	6	\$ 26,000	2 АДД	6
125 Т. Чернотиль	2	\$ 2,000		5
136 М. Сорока	1	\$ 5,000		2
220 П. Гут	2	\$ 10,000		8
221 М. Карачевський	2	\$ 10,000	2 АДД	16
379 М. Семків	1	\$ 1,000		5
395 Стефанія Лісович	1	\$ 2,000		1
399 Р. Припхан	4	\$ 12,000		5
423 Б. Дейчаківський	1	\$ 5,000	1 АДД	1
Разом:	28	\$ 109,000	7 АДД	
ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
233 Марія Дейчаківська	3	\$ 11,000	1 АДД	18
240 М. Кігичак	3	\$ 13,000	2 АДД	16
291 Віра Напора	2	\$ 7,000	1 АДД	12
295 С. Мотрович	5	\$ 14,000		12
336 В. Шмагло	1	\$ 5,000	1 АДД	15
Разом:	14	\$ 50,000	5 АДД	
ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
175 Я. Базюк	1	\$ 1,000		15
183 П. Залуга	1	\$ 2,000		5
292 П. Федик	6	\$ 19,000	1 АДД	19
Разом:	8	\$ 22,000	1 АДД	
ОКРУГА ДЖЕРЗІ СІТІ				
25 Квітка Стецюк	4	\$ 8,000		16
70 М. Шеремета	4	\$ 11,000	1 АДД	14
170 Галина Гаврилюк	2	\$ 2,000		6
171 Стела Раш	3	\$ 3,000		13
270 С. Островський	1	\$ 1,000		5
287 Мелія Мілянчик	2	\$ 6,000	1 АДД	11
Б. Ясінський	3	\$ 8,000	1 АДД	
Разом:	12	\$ 24,000	3 АДД	
ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (КАНАДА)				
434 Олександра Долницька	1	\$ 1,000		13
448 Ольга Плешкевич	2	\$ 6,000	1 АДД	4
473 Віра Баніт	6	\$ 10,000	1 АДД	17
474 Дарія Манило	3	\$ 7,000	1 АДД	6
Разом:	12	\$ 24,000	3 АДД	
ОКРУГА НЬЮАРК				
27 Люціана Олесницька	2	\$ 6,000	1 АДД	4
76 Юлія Демчук	6	\$ 8,500		11
142 М. Маркович	1	\$ 1,000		1

219 Марія Юров	1	\$ 500		3
234 І. Іванюк	2	\$ 3,000		3
322 Марія Лисогір	3	\$ 6,000		4
Разом:	15	\$ 25,000	1 АДД	
ОКРУГА НЬЮ ГЕЙВЕН				
12 В. Лучкань	1	\$ 1,000		4
54 В. Добчанський	1	\$ 500		1
59 Т. Сливінський	2	\$ 10,000	1 АДД	14
Д. Стець	2	\$ 2,000		1
254 В. Романишин	1	\$ 1,000		16
277 В. Василенко	1	\$ 5,000		7
С. Кравець	1	\$ 1,000		
414 І. Телюк	3	\$ 3,000		
Разом:	12	\$ 23,500	1 АДД	
ОКРУГА НЬЮ ЙОРК				
5 М. Хоманчук	4	\$ 9,000		5
8 Марія Кульчицька	3	\$ 3,000		7
130 Ю. Юрків	1	\$ 1,000		4
194 М. Юзєнів	1	\$ 500		7
204 В. Палідвор	2	\$ 1,000		15
256 Ольга Недошитко	2	\$ 2,000		6
327 В. Шпачинський	2	\$ 2,000		2
Разом:	15	\$ 18,500		
ОКРУГА НІАГАРА (КАНАДА)				
451 С. Омелеченко	3	\$ 3,000		3
ОКРУГА ПАССЕЙК				
394 М. Романік	3	\$ 3,000		3
ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
342 о. П. Мелех	1	\$ 3,000		3
344 Олександра Яворська	1	\$ 2,000		3
353 Дарія Оріховська	1	\$ 2,000		3
372 О. Ярема	2	\$ 2,000		11
Разом:	5	\$ 9,000		
ОКРУГА ФІЛАДЕЛФІЯ				
83 А. Кушнір	4	\$ 8,000	1 АДД	17
116 С. Шилькевич	1	\$ 1,000		1
128 М. Глова	1	\$ 1,000		3
154 Анна Яремко	2	\$ 7,000	1 АДД	2
163 Т. Дуда	3	\$ 3,000		25
173 П. Шерба	2	\$ 6,000	1 АДД	13
239 М. Ковальчук	1	\$ 1,000		2
261 П. Аркотин	1	\$ 1,000		11
321 Д. Чук	1	\$ 1,000		2
331 О. Романік	1	\$ 2,000		1
362 Ф. Петрик	2	\$ 6,000		3
375 І. Данківський	1	\$ 500		12
424 Ю. Трипупенко	2	\$ 2,000		9
Разом:	22	\$ 39,500	3 АДД	
ОКРУГА ПІТТСБУРГ				
53 Д. Головатий	1	\$ 1,000		5
63 М. Турко	1	\$ 1,000		8
161 А. Джула	2	\$ 3,000		11
276 С. Іванюк	1	\$ 1,000		6
Разом:	5	\$ 6,000		
ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
217 Т. Кубарич	3	\$ 3,000		7
316 В. Гаврилюк	1	\$ 1,000		11
367 В. Попович	1	\$ 1,000		2
Разом:	5	\$ 5,000		
ОКРУГА СКРЕНТОН				
123 І. Голік	1	\$ 2,000		1
144 М. Чомко	1	\$ 1,000		2
Разом:	2	\$ 2,000		
ОКРУГА ШАМОКИН				
78 І. Петрунц	6	\$ 11,000	1 АДД	23
242 О. Чабан	2	\$ 3,000		10
305 Маргарета Гентош	1	\$ 1,000		7
Разом:	9	\$ 15,000	1 АДД	
ОКРУГА СІРАКУЗИ-ЮТИКА				
121 В. Кобіто	2	\$ 2,000		15
192 М. Крипка	1	\$ 5,000		1
271 І. Чопко	3	\$ 3,500		17
317 М. Велич	1	\$ 1,000		2
Разом:	7	\$ 11,500		
ОКРУГА ТОРОНТО (КАНАДА)				
432 Б. Зорич	2	\$ 6,000		14
442 С. Левицький	1	\$ 5,000		10
460 Р. Горнич	1	\$ 5,000	1 АДД	3
Разом:	4	\$ 16,000	1 АДД	
ОКРУГА ТРОЙ				
13 П. Шевчук	1	\$ 1,000		10

Трибуна У. Н. Союзу

Чергові „Десятники” передконвенційної членської кампанії

Джерзі Сіті — Проголошуючи передконвенційну кампанію на 1977 рік, Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалив, крім звичайних нагород і бонусів, також ряд відзначень для всіх союзників, які придбають в передконвенційному році перших десять нових членів. Всі нові „Десятники” автоматично стають членами „Клубу Будівничих УНСоюзу” а курсантів останнього 7-го центрального курсу зараховується до спеціальності Клубу „П'ятсотників”.

З приємністю подаємо в шостому з ряду списку тринадцять (щасливе число) прізвищ нових „Десятників”, які стали ними в липні ц.р., а саме: головний радний інж. Анатолій Дорошенко з Відділу 114 в Чикаго придбав 19 членів, Михайло Сорока — секретар 136 Відділу в Палатині, Ілл. придбав 19 членів, Тимо Бутрей — секретар 164

Відділу в Бервік, Па. — придбав 14 членів, Андрій Іванюк організатор і голова 106 Відділу в Чикаго — придбав 13 членів, Олександр Продивус — секретар 356 Відділу в Небраска, Омага — придбав 13 членів, пані Олена Олек — секретарка 22 Відділу в Чикаго — придбала 12 членів, Павло Прокопенко — секретар 89 Відділу в Рочестері, Н.Й., — придбав 12 членів, Іван Пригода — секретар 200 Відділу в Нью Йорку — придбав 12 членів, Дмитро Галонжжа — секретар 307 Відділу в Бостоні, Массачусетс — придбав 11 членів, Роман Припхан — секретар 399 Відділу в Чикаго — придбав 11 членів, пані Марія Кульчицька — секретарка 8 Відділу в Йонкерсі, Н.Й., — придбала 10 членів, Петро Головачук — секретар 42 Відділу в Пассейку, Н. Дж. — придбав 10 членів і Семен Кравець — секретар 277 Відділу в Гартфорд, Конн. — придбав 10 членів.

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ „ДЕСЯТНИКИ” МІСЯЦЯ ЛИПНЯ 1977 Р.

А. Дорошенко 114 — 19

М. Сорока 136 — 19

Т. Бутрей 164 — 14

А. Іванюк 106 — 13

Олена Олек 22 — 12

І. Пригода 200 — 12

Д. Галонжжа 307 — 11

Р. Припхан 399 — 11

Марія Кульчицька 8 — 10

П. Головачук 42 — 10

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має життєву вагу, адя для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості „Свобода” публікує в цій кампанії фотографії новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, яким — очепячено — ці фотознімки дає надіслати

Івана та Богдана Ткач держать свою сестричку Христинку. Всі три вони та їхні батьки Василь і Євгенія Ткач, замешкалі в Сент-Пейт, Міч., є членами 292 Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч.

Варвара Махновська, нова членка 270-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті та її мати Анна Махновська. Варвару Махновську, доню Анни та Юрія Махновських, записали в членів УНСоюзу бабуня і дідусь Анна і Генрик Махновські.

Петро Юрій Кірчей, новий член 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. на руках у батька Івана та матері Софії. Вся родина Кірчей є членами УНСоюзу.

Знімок не прислали:

О. Продивус (356)

і П. Прокопенко (89).

Стефанія Костик, доня Петра та Анни Костик, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Оля Костик, доня Петра і Анни Костик, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Ляріса Надія Крижанівська, доня д-ра Юрія та Христини Крижанівських, нова членка 437-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

Лев Тарасенко, новий член 200-го Відділу УНСоюзу в Озон Парку, Н. Й. Вписали в членів УНСоюзу його мати Антоніна Тарасенко, також членка УНСоюзу.

Христофер Іван Гові, син Роберта та Льюїс Гові, новий член 163-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії. Обдарували Христора грамотою УНСоюзу дідусь та бабуня Іван і Гелена Крилицькі.

Данило Івась Луків, син Сони та Ігоря Луків, новий член 14-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж. Вписали Данила в членів УНСоюзу бабуня та дідусь Стефанія й Іван Луків.

Стефан М. Гавроняк мол., син Стефана і Марії Гавроняк, новий член 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Н. Дж.

Роман Хоростіль, син Євгена та Павлини Хоростіль, учень 6-ї класи, членка 440-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онт.

Лукія Костелло, доня Люці Костелло, нова членка 304-го Відділу УНСоюзу в Бюффало, Н. Й. Вписали в членів Лукію Костелло дідусь і бабуня Василь та Марія Сивенькі.

Маркіян Хоростіль, син Євгена та Павлини Хоростіль, учень 5-ї класи, член 440-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онт.

Стефан Йосиф Маркія мол., син Ольги та Євгена Маркія, новий член 268-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па. Вписали в членів УНСоюзу свого онука Євгена бабуня пані Ольга Терлицька.

Багатомовний лист

Відділ Ч.61. Вісконси Деллс, 2 серпня 1977.
Дарія Малюк
510 Ілліноїс Еве,
Вісконсин Деллс, Віск.

До
Головного Уряду УНСоюзу,
Вп. П. В. Сохан, Гол. Секретар,
Джерзі Сіті, Н. Дж.

Високоповажний Пане Головний Секретарю!
Ми одержали від Головного Уряду 22 чеки дивіденд для членів нашого Відділу УНС, на загальну суму дол. 127.30, які в 100 від. згідно Вашим апелем наші члени складають на „Фонд Наглої Потреби”. Думаємо, що Ви знаєте, як важко не раз переконати людей про потребу підтримати працю наших культурно-освітніх, політичних чи допомогівих установ грошовими пожертвами. Таких проблем ми у Вісконсин Деллс не маємо. Всі наші громадяни шороку складають свій добровільний доток на наші центральні громадські установи, СКВУ, УККА, Фонд Наглої Потреби УНС і інші, які від десяти років на терені діяння нашого Відділу збирає п. Іван Малюк, член суспільних нашого Відділу.

В прилозі пересилаємо чеки дивіденд і листу жертводавців, та просимо листу жертводавців помістити в Трибуні УНС, як приклад зрозуміння тяжкої праці наших установ в обороні нашого нескореного народу на Рідних Землях, та добра нашої діаспори України.

3 Союзним привітом
Дарія Малюк
Секретар

ЛИСТА

жертводавців дивіденд на Фонд Наглої Потреби, членів 61-го Відділу УНС, у Вісконсин Деллс, Віск.	Іван Лушак 1.50 Теодозія Лушак 1.50 Михайло Лушак 5.40 Никола Лушак 3.40 Дарія Малюк 7.50 Іван Малюк 1.50 Віра Скібіцька 15.90 Тарас Скібіцький 3.50 Уляна Скібіцька 3.50 Ляріса Яцків 1.75 Вікторія Яцків 1.75
Осип Запхляк 15.90 Осип Запхляк 12.00 Ірина Запхляк 5.20 Іван Запхляк 5.00 Анастасія Запхляк 5.00 Романа Кузик 5.30 Юрій Кузик 10.60 Мирон Кузик 3.50 Зенон Кузик 3.50 Роман Кузик 3.50 Іван Лушак 10.60	Разом: \$ 127.30

Дарія Малюк, секр.

Загальні Збори 106-го Відділу УНСоюзу в Чикаго

Загальні Збори 106-го Відділу-Братства св. о. Николія в Чикаго відбулись 3-го квітня ц. р. в Домі Відділів УНСоюзу при 843 Н. Вестерн евеню.

До Президії на предсідника обрано Степана Горалевського, а на секретаря М. Маланюка. Члени Відділу виявили повне зацікавлення працею Управи і на залі буда поважна їх кількість.

Голова Відділу Андрій Іванюк, звітуючи про пророблену працю, зазначив, що Відділ святкує до кінця 1977 року свій Ювілей. Якраз минуло 70 років від його оснування і він став першим в Чикаго.

Звітодавцям зазначив тепер, що союзова праця натрапляє на поважні труднощі, бо на жаль, молоде покоління не надто цікавиться національно — громадськими організаціями, а тому нових членів здобувається тяжко. Проте, при допомозі інших членів Управи, зокрема пана Горалевського, Відділ здобув належну кількість членів та в цей спосіб діловий 1976 рік закінчено з добрим вислідом. Рік 1977 є передконвенційним. Управа докладе всіх старань, щоб здобути більше число нових членів!

Секретар Відділу мгр В. Ничай в звіті заявив, що члени Братства повинні бути горді, бо наш Відділ постав перший в Чикаго тому 70 років! Піонерами його були о. Струтинський, д-р Сіменюк та інші. З того часу почало розвиватися культурно-громадське життя в Чикаго. Цей Ювілей Управа Відділу планує належно відсвяткувати та помістити в Альманаху Союзу відповідну

статтю для вшанування цих заслужених діячів. Звітодавцям в діловому році виконував все, що входило в діяльність відділової секретарської роботи. Відділ нараховує понад 400 членів. Потішаючим є це, що нові члени вибирають поліси на поважні суми до 5,000 дол. включно. Не дивлячись на певні труднощі, мгр Ничай вірить, що Відділ їх переможе й майбутнє буде краще, але тут допомогти мусять усі члени.

Касир М. Марчук звітував коротко. Зазначив, що касове діловодство було ведене згідно приписів. Касові обороти вносили:

а). Приходи — 17,349.12 дол.
б). Розходи 16,816.57 дол.

Розрахунки з Централією Відділ робив своєчасно, а співпраця з іншими членами Управи була ділова, дружня й братерська.

Після короткої дискусії, на внесок Контрольної комісії, односторонньо уділено абсолютну уступачію Управі Відділу. З черги, на пропозицію п. М. Кекіша, до Управи на 1977 рік обрано: А. Іванюк — голова, Ст. Горалевський — заступник голови, мгр В. Ничай — секретар, д-р Б. Олексюк — заступник секретаря, М. Маланюк — ректорський секретар, М. Марчук — касир; до Контрольної Комісії ввійшли: Павло Костів, Микола Кекіш, Татяна Кухар, Мих. Томків, Іван Дельо.

В точні внески і запити п. Іванюк, дякуючи Зборам за вибір від себе і Управи, приобіцяв докласти всіх зусиль, щоб рік 1977 для Відділу був ще більш успішним.

Загальні Збори закінчено молитвою і приреченням новообраної Управи Відділу.

М.М.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

антидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Зустріч із Іреною Феденишин

Денвер (в.а.) — В неділю 26-го червня українська католицька парафія в Денвері уряджувала свій церковний пікнік в Чісман-парку, що на нього прибула більшість нашої громади.

Несподіванку зробила нам мала Ірена Феденишин з Нью-Йорку, яка в тому часі перебувала в Кольорадо в купелівій місцевості Аядаго Спрінгс. Вона привезла зі собою коло 40 праць-образів, що їх виставила на тому пікніку. Стиль її акварелі, які дали нам багато насолоди, бо віяло з них рідними сторонами — споминами. Крім красивих багато у неї квітів, поміж ними домінують, дорого кожному з нас маки.

ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ...

(Закінчення зі стор. 2-01)

Америці, але й всім українцям по цілому світі, бо американські картографічні видавництва, використовуючи таке становище американського уряду до України, вони не тільки не подають України на політичній мапі, але й клянуть собі з мапи ОН і України як наші.

Нам здається, коли американський уряд підписав і ратифікував чартер ОН, коли „Юнайтед Статус ет Лардж“ і „Еверіменс Юнайтед Нейшенс“ трактують Україну як географічно—політичну одиницю та як члена ОН, і коли американський уряд подає на державних політичних картах навіть найменші колонії в світі, то ми, українці, як громадяни Америки, маємо повне право і обов'язок домагаючись від нашого уряду, щоб він подавав Україну на своїх політичних мапах, тим більше, що наші сини, будучи в ряді американської армії, боронили Америку і клали свої буйні голови на полях бою під час Другої світової війни в Європі, як рівнож в Корей і В'єтнамі.

Україна на політичній карті має дуже великий національний і моральний вплив на нашу молоддь, а рівночасно це є доброю зброєю в руках наших студентів в боротьбі з ігнорантами-професорами, які дуже часто перекручують історичні факти про Україну. Брак України на політичних мапах дає стимул нашої молоді до думання і розважання, чому Україна, як велика нація, не є трактована як інші державні народи світу. Тому нічого дивного, що великий відсоток нашої молоді ставиться байдуже до України, до її славної історії в минулому, до своєї рідної мови.

Коли свого часу сенатор Вайлі поставив був внесок на форум Конгресу, щоб позбавити Україну членства в ОН, тоді українці поставили негативну до його пропозиції. Це є доказ, що ми думаємо про державницькому, хоч знаємо, що Україна є тільки лялькою в руках московських окупантів. Ми віримо, що прийде час упадку колоніальної імперії на Сході Європи і в Об'єднаних Націях засяде властивий господар вільної і незалежної України.

Не заохочуючи себе потією, що в американському Конгресі відзначається кожного року Свято Державності України 22 січня, що губернатори штатів і посадики міст підписують декларацію в справі української державності та що вони дозволяють вившувати українські прапори на державних будинках. Ми

радо вітаємо, коли наші сенатори і конгресмени на національних імпрезах і бенкетах підносять думку, що Україна, як член ОН, має повне право існувати як держава і незалежна нація.

Джентелменство американських сенаторів, конгресменів і політичних діячів відносно України треба приймати як дуже цінну моту, бо прихильні нам треба мати якнайбільше. Однак ми, як дозріла нація, мусимо підходити до українського питання реально і по державницьки та домагаючись від наших сенаторів і конгресменів, щоб американський уряд трактував Україну як державу і як націю, як рівнож подавав її на політичній мапі, яку видає Державний департамент.

Протягом шести років від початку 1971 р., УІС домагається від Державного департаменту, щоб він подавав Україну у своєму офіційній, себто, у „Статусі оф д Ворлдс Нейшенс“, як члена Об'єднаних Націй і як республіки СССР. Завдяки конгресменам Йошуа Айльбергові з Філадельфії і Робертові Росві з Нью-Джерсі, сенаторові Робертві Тефтові мол. з Огайо і деяким іншим сенаторам і конгресменам, Державний департамент у згаданому офіційній з 1976 р. подає ясно і недвозначно, що Україна і Білорусь є членами ОН і республіками Советського Союзу. Перед тим цей офіційний рік річно писав, що „Хоча Україна і Білорусь є членами ОН, американський уряд трактує їх тільки як частини Советського Союзу“.

Цей змодифікований параграф вказує, що президент Форд, до якого УІС вніс апеляцію в справі України з причини як подано вгорі у згаданому „Статусі“, пішов на зустріч вимогам українців.

Використовуючи змодифікований абзац в „Статусі“, мапу ОН і джерела подані в цій статті, ми укладаємо, що Українська Національна Рада, СКВУ, Український Гарвард, УККА, Т-во Українських Істориків, Т-во Українських Правників, наші політичні і суспільно-громадські організації повинні влаштувати доповіді для громадян, студентів і молоді на тему значення України на політичних мапах та заохочувати їх до акції писання листів-протестів до видавничих атласів і шкільних підручників з домаганням, щоб вони подавали Україну на політичних мапах і описували її об'єктивно під кожним аспектом.

РІШЕНО ОРГАНІЗУВАТИ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

української точки зору вона буде підготувати майбутніх провідників нашого суспільного життя в діаспорі.

Гімназія буде фінансуватися з трьох джерел: 1) Оплати за навчання, 2) Фонди зібрані Т-вом „Українська Гімназія“, 3) Субсидії та дотації. Для переведення цієї цілі в життя створено тут, на Учительській Конференції у Мюнхені, Товариство „Українська Гімназія“. Це Товариство взяло на себе завдання збирати фонди та робити всі заходи для того, щоб Гімназія могла якнайшвидше.

До Тимчасової Управи Т-ва обрано: голова — мгр Антін Мельник (голова КОУГЦУ та ЦПУЕН, Німеччина); заступники голови — д-р Роман Драйковський (голова Педагогічного Осередку СКВУ та Шкільної Ради УККА, ЗСА), проф. д-р Григорій Васильович (професор Філософського факультету, УВУ та голова Т-ва „Рідна Школа“, Німеччина), Богдан Марченко (голова Спілки Українських Вчителів і Виконавців у Великій Британії), сот. Богдан Панчук (Канада); секретар — мгр Володимир Ленник (шкільний референт КОУГЦУ та ЦПУЕН, Німеччина); фінансовий референт — мгр Віра Дратвінська (шкільний референт Українського Центрального Громадського Комітету Франції); член — Маруся Когут (Бельгія). В Управі залишено два місяця для заступників голови з Австралії та Південної Америки.

До Контрольної Комісії ввійшли: мгр Володимир Дідович (гол. секретар УВУ, Німеччина), як голова і мгр Остап Винницький (містоголова КУК та Товариства Професіоналів і Підприємців в Торонто, Канада).

СОЦІО-ЛІНГВІСТИЧНИЙ...

(Закінчення зі стор. 2-01)

моги, крім власного населення, — коли на її землях у часі Другої світової війни знайшлися аж два окупанти, один не краший від другого: німці й москалі? І пан Оляг повинен би згати, що коли українці проголосили під час німецької окупації 1941 р. незалежність України у Львові, — то вони не могли бути „коляборантами“!

Зали була помітно задоволено моєю відповіддю, у слід за чим мені на підмогу зголосилася ціла гурма дискусантів. Проф. Вердот з Бельгії сказав, що: „Переслідування в Україні існують, бо 1972 р. були масові арешти, а щодо мови, то він сам переконався, будучи на могилі Шевченка в Каневі, й шукаючи за українськими книжками в його ж таки заповіднику. Іх не було, коли не врахувати пропагандивні брошури, решта ж були московські. В Україні!!! Ото ж треба признати, що московських книжок в Україні 80 відс., а це й є „лінгвіцид“ — слово, яке винайшов саме проф. Рудницький, український славіст! Проф. Ляффон з Монпельє заперечив, щоб доповідка „бредла“, бо він „дістає „Ест Европес“, у якому подані точні дані русифікації в Україні й в інших республіках СССР“. При тому підмітив, що „довідка трималася своєї вузької теми й не згадувала СССР, а перший спровокував дискусію про СССР не хто інший, як саме п. Оляг“.

Кракпу над „і“ поставила молода і, здається, ліва „окситанка“, яка запитала чи п. Оляг українець, а коли він відповів, що він „зі сусідньої держави“, то вона сказала, що про мовну політику в Україні можуть говорити виключно українці, або ші, що її ведуть, а не сторонні народи!...

Була вже пізня пора й предсідник мусів закрити дискусію, але до мене й дали підходити різні люди з найрізнішими запитаннями. Поміж ними проф. Аркадій із Барселони присів до мого стола в Ідальні й просив про франко й англійське видання про Україну, й зокрема про мову. Я подала йому „Історію України Грушевського французькою мовою й Енциклопедію англійською мовою, а про „лінгвіцид“ дала йому найкраще джерело: проф. Рудницького.

Советський атомовий корабель-криголом досягнув північного бігуна

Москва. — Інформаційні засоби Советського Союзу повідомили у середу, 17-го серпня ц.р., що їхній атомовий корабель — криголом „Арктика“ досягнув, перший раз в історії, північного бігуна. Пресова агенція СССР ТАСС інформувала, що це сталося перший раз в історії судноплавства, що корабель досягнув тієї цілі. „Арктика“, 25,000-тонновий корабель СССР, добився до північного бігуна у вівторок, 16-го серпня ц.р. о год. 9-й вечором і тим самим, як каже ТАСС, гідно відзначив 60-річницю большевицької Жовтневої революції, яку обходять в СССР цього року. На покладі 460-футового криголому, який командував капітан Юрій С. Кухів, знаходився також міністер торговельної флотії СССР Тимофей Б. Гудзенко. Цим досягненням правдоподібно Советський Союз бажав продемонструвати зріст можливостей советської флотії маневрувати в полярних морях і перехід від звичайних кораблів-криголомів до атомових, які куди сильніші від їхніх попередників. Корабель „Арктика“ раніше виконував свою службу у водах Сибіру. Другий подібний корабель будувється тепер в Балтійських водах біля Ленінграду. Кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ Теодор Шабат інформувала, що Советський Союз є покинкою однією країною, яка розпоряджається атомовими криголомами, потрібними для прочищення портів в північних частинах країни. З'єднані Штейні Америки, територія яких положена більше на південь, не бачать потреби для побудови таких кораблів, бо таку службу цілком добре досі виконували звичайні криголоми. „Полярна Зірка“ і подібні.

Одинокою країною, яка привидляється до розвитку советського атомового криголомного корабельного будівництва, є Канада, яка потребує таких кораблів для праці в затоці св. Лоренса, східному побережжі і арктичних водах.

Замість квітів на свіжу могилу

Бл. п. Марії з Бонків Пасічняк

переслано 25.00 доларів

на цілі НТШ.

Д-р Володимир і Марія КОГУТЯКИ

Комітет св. Софії — Патріаршого Фонду в Гантері, Н. Й.

повідомляє широкі кола Мирянства, що в понеділок, 15-го серпня ц.р. згинув трагічно

Бл. п.

ІВАН ВОЛОДИМИР КОБЗЯР

член нашого Комітету.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 20-го серпня 1977 р., о год. 9-й ранку з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя, а після Служби Божої на місцевий цвинтар у Гантері, Н. Й.

Дружині і Рідні Покійного висловлюємо ширі вирази співчуття.

Замість квітів на могилу Покійного, просимо скласти пожертви на св. Софію — Патріарший Фонд.

Комітет

Ділимося дуже сумною вісткою з Рідними, Прийателями і Знайомими, що після короткої, але тяжкої недуги, 22-го липня 1977 року, помер в шпиталі в Сантіаго, Чіле, Півд. Америка, на 67-му році життя,

Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

Бл. п.

ЯРОСЛАВ АНТОН ДІДУК

народжений 23-го липня 1910 р. у Львові.

ПОХОРОНЕНИЙ в день свого народження, 23-го липня 1977 р., на місцевому цвинтарі в Сантіаго.

На сороковий день смерті

ЗАУПОКІЙНА ВІДПРАВА

відбудеться в середу, 31-го серпня ц.р., о 9-й ранку в церкві св. Архистратига Михаїла у Вунсакет, Р. АЙ.

Зажурена родина:

дружина — НАТАЛІЯ ОЛЕКСАНДРА з дому МОРОЗ сини — БОРИС, МАРКО дочка — ГАНУСЯ невістки — ВІВ'ЯНА, БЕТІ внуки — АНДРІЙ, МИКОЛА, ОЛЕКСАНДРА, ПАВЛІТА, ГНАТ та близька і дальша Родина в Америці і Україні

Address: Av. Ricardo Lyon, 3198 Santiago, Chile

So. America

Замість квітів на могилу

Бл. п. Покійного

Івана Володимира Кобзяра

Родина просить скласти пожертви на Спортивне Товариство „Чорноморська Січ“, Фонд св. Софії та інші громадські цілі.

В пошану та пам'ять померлого

Бл. п. проф. Михайла Губчака

б. директора української гімназії в Тернополі

складає 25.00 доларів

на Harvard University Ukrainian Study Fund

1581 - 83 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138.

Д-р Теодозій СЕНЬКІВСЬКИЙ

Центральна Управа Організації Державного Відродження України

повідомляє всіх Членів ОДВУ і Братніх Організацій, що дня 15-го серпня 1977 р., трагічно згинув у Гантері, Н. Й., відданий член ОДВУ

Бл. п.

ІВАН ВОЛОДИМИР КОБЗЯР

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 20-го серпня 1977 р. на місцевому цвинтарі в Гантері.

Родні Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Центральна Управа ОДВУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Односельчанами і Прийателями, яка надійшла з рідної Бойківщини, села Коростова, що там 11-го березня 1977 р. відійшов у Вічність на 87-му році життя, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО і ПРИЯТЕЛЬ

Бл. п.

БАЖАН ТИМОФІЙ

Горем прибиті:

дружина ЕВА дочка АННА з родиною дочка ЯРОСЛАВА з родиною і прийatelj БОГДАН з родиною в Нью Йорку

Помолімося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів

Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. декан Петро Огірко, Величностий Член

ФКУ, відслужить вісімнадцять Заупокійну Святі Літургію, в п'ятницю, 9-го вересня 1977 року, о год. 8-й ранку, в УКЦеркві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за Бл. П.: МИХАЙЛА ОВЧИННИКА

АНДРІЯ ЖИТИНСЬКОГО

БОРИСА МАТУШЕВСЬКОГО

МАТУШЕВСЬКОГО ІВАНА

НАСТУПНЕ Заупокійне Богослуження відправить о. декан П. Огірко 14 жовтня 1977 року.

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і

Меченат ФКУ, відслужить двадцять четверту Заупокійну Святі Літургію, в неділю, 11 вересня 1977 року, в УКЦеркві св. Михаїла, в Балтиморі, Мд., за Бл. П.: ЯВДОКІЮ

Е. КРИВУ-СТАШКІВ

МИХАЙЛА ЗАРИЦЬКОГО

ЕФРОЗИНУ ЗАРИЦЬКУ

НАСТУПНЕ Заупокійне Богослуження відправить о. монс. П. Мельничук 9-го жовтня 1977 року.

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за покійних наших друзів. Де б ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб посприяти з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗКУТИВА

ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Впреп. о. монс. Петро Мельничук, духовний опікун і

Меченат ФКУ, відслужить двадцять четверту Заупокійну Святі Літургію, в неділю, 11 вересня 1977 року, в УКЦеркві св. Михаїла, в Балтиморі, Мд., за Бл. П.: ЯВДОКІЮ

Е. КРИВУ-СТАШКІВ

МИХАЙЛА ЗАРИЦЬКОГО

ЕФРОЗИНУ ЗАРИЦЬКУ

НАСТУПНЕ Заупокійне Богослуження відправить о. монс. П. Мельничук 9-го жовтня 1977 року.

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за покійних наших друзів. Де б ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійних Богослужб, щоб посприяти з нами в поході молитов за тих, що творили добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗКУТИВА

ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Увага! АУБУРН І ОКОЛИЦЯ! Увага!

ТОВАРИСТВО „ЗАПОРІЗЬКА СІЧ“ 283 ВІДДІЛ УНС, СУМА І Т-ВО „ЛЕМКІВЩИНА“

запрошує все Українське Громадянство на

СПОРТОВИЙ ЗДВИГ І ЗАБАВУ

що відбудеться

27 серпня 1977 р., на площі „Кейсі Парк“

(Недалеко Клубу „Запорізька Січ“)

North Division St., Auburn, N.Y.

До танців приграватиме оркестра „Сини Стенів“

Спортивні гри почнуться о год. 1-9 веч.

Забава від 9-01 год. веч.

Членам ОБВУА та всім кол. Воїнам Українського Війська подякує потроху сумну вістку, що 15-го липня 1977 року у Гантері, Н. Й. згинув трагічно в автомобільній катастрофі, наш Незабутній Побратим по Зброї СВ. П.

ІВАН ВОЛОДИМИР КОБЗЯР

кол. член підпільних бойових Організацій УВО й ОУН, учасник збройної війни за Українську Державність, видатний футболіст, на еміграції в ЗСА діяльний член Нью-Йоркського Відділу ОБВУА, щедрий жертвувач на щорічний Дар Українському Воїнському Інвалідів та загальношанований громадянин.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойний Опечалений Родні передасмо сердечні вислови глибокого співчуття.

Кол. Воїнкам закликаємо до участі в похоронних відправах.

Управа ОБВУА — Відділ Нью Йорк

Повідомляємо всіх Членів Українського Визвольного Фронту

та Українське Громадянство,

що 15-го серпня 1977 р. у Скрентоні, Па., відійшов у Вічність на 57-му році життя

Бл. п.

МИХАЙЛО СТАСИШИН

нар. в селі Будилів, Тернопільська область, Україна.

В глибокому смутку залишив:

дружина — ПАРАНЬКА

дочки — КЕТЕРИНА і ГЕНЯ

син — МИКОЛА

та сестра — МАГДА в Україні

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 18-го серпня 1977 року.

Дружині Покійного і Дітям висловлюємо наші найглибші співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Організації Українського Визвольного Фронту!

Перша зустріч зі Союзівкою

Почавши розлогими просторами західного побережжя, цюгорічна наша вакація прогулянка креслила свій шлях через Нью-Орліс, то знову через мальовничий південь, з його лісами та озерами, через Флориду, зелену столицю Вашингтон та Нью-Йорк до Кетскільських гір та лісів на славу відпочинку оселю Українського Народного Союзу, Союзівку.

Ми з нетерпінням спішили просторами великого американського континенту на нашу першу зустріч з тією знайомою українською відпочинковою оселею, яка манить до себе кожного року численних гостей та приймає їх з такою ж ласкавістю та ширістю, як збірає гостині лише ширі українська господарня.

Гористою доріжкою, поміж лісові хащі, ялині та смереки ми таківкою десь до півночі в'їздили на Союзівку і опинилися перед головним входом до гостиниці. Вийшовши з таксі, ми бачили чисте, гірське повітря і огорнуло повним покоем, який нісся з віддалі, та вже з перших хвилин створював у нас повний відпруження та спокою стан, який був як нас так бачили після цілоденної подорожі.

Першим, кого ми зустріли в гостиниці Союзівки, був невтомний головний організатор УНС п. Степан Гавриш. Тому, що була пізня пора й урядування на Союзівці було на цей день закінчене, нам довелося шукати шляхів та контакту з управителем Союзівки, п. Володимиром Квасом, для свого зголошення та одержання зарезервованого нами приміщення. Ми одразу всі справи успішно полагодили, що завдячуємо в першу чергу посередництву п. Степана Гавриша, який представив нас управителю п. Володимирові Квасові, якого ми, на жаль, були тоді змушені збудити.

Можемо сміло сказати, що Союзівка зустріла нас з далекого Лос Анджелеса, щиро з одвертими раме-нами.

Нашу першу ніч на Союзівці ми спали блаженним сном. Спокій та літні пахощі лісу свіжими подихами влітали, вливалися в нашу кімнату через відкриті вікна та наповнювали її ароматом гірської ночі.

Наш перший ранок зустрічав нас ярким сонячним промінням, яке пробивалося через кріпасті гілля дерев, заглядало до нас і через вікна, та немов манило на двір, на природу.

Перед нами розгорнулася у повній своїй красі чудова гірська панорама, немов би справжній український Карпат. Гірські, покриті лісами, верхи та полонини, гуцульська церква та серед лісу статично розміщені гостиниці оселі, деякі з яких відрізнялися своєю гуцульською архітектурою та різьбою, чисті доріжки та хідники простяглися серед дерев та квітників біля яких гордо, мов вартвої стояли стрункі ліхтарі, вкореновані дерев'яними лашками неначе легіні крисанями.

Лічачи на сніданок, нашу увагу полонили величчя пам'ятники Тарасові Шевченкові, Лесі Українці та гетьманові І. Мазепі. Згадуємо, що протягом минулого дня ми вже мали раз нагоду вкритися величчю українському національному пророкові Тарасові Шевченкові біля його пам'ятника у Вашингтоні, а сьогодні знову клонимо наші голови перед його пам'ятником на Союзівці. Усвідомлюємо собі, що ініціатива та акція здвигнення цих двох пам'ятників належать такій українському Народному Союзу, українській братній установі, яка від самих початків її створення підтримує збереження нашої національної спадщини та гідності.

Ідальня на Союзівці також своєрідна і мистецька галерея. Ми в своїх перших кроках у ній звернули увагу на велику збірку образів пензлів визначних українських мистців-малюв. Їх образи в цій ідальні густо розвішані по стінах та гармонізують з вишніми одягами молоденьких українських

ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ!

В 1969 році Головний Екзекутивний Комітет УНС, для відзначення 75-річчя цієї першої та найбільшої української установи у Новому Світі, проголосив до своїх членів і всього українського громадянства Америки і Канади заклик: „В пошані до піонерів — лицем до молоді!”

Від того часу пройшло вже 9 років і часто чуємо запит: що властиво добро-го учинив, або робить Батько-Союз для своїх молодих членів, або взагалі для української молоді? Про піонерів менше говорять.

Коли б я мав у тій статті вираховувати всі блага і допомоги, що їх одержала наша молодь від УНС, то мусив би писати книгу. Тоді треба було б подати цифри приділених стипендій для студентів коледжів і університетів, які вже давно переїхали сто тисяч доларів. Треба було б згадати кожну річ нагороду для грантувантів шкіл українознавства, покриття коштів курсів українознавства на Союзівці. Там також кожного року відбуваються табори для дітей — хлопців і дівчат, музично-вокальні курси, тенісні табори, школа гри на бандурі, школа фотографії та інші курси. Всі ці акції потребують фінансової допомоги і її радо уділяють Батько-Союз. А чи можна поминути пращівників Союзівки? Це також наша молодь і за 25 років існування цього клану української землі в Кетскільських горах, або, як популярно називають Союзівку „малю Українці в Америці”, найменше одна тисяча молодих хлопців і дівчат з усіх степів Америки, а також інших країн, знайшли там прашу. Вони не лише здобули фінанси на студії, але мали нагоду провести літо — вакації у своєму рідному, українському середовищі, нав'язати знайомство з ровесниками інших місцевостей і описати подвиги та закласти нові українські родини. Десятки з колишніх пращівників Союзівки, знайшовши дружину-українку, або мужа-українця, завдячують це якраз Союзівці. Сотні пращівників Союзівки, колишніх „замітайлів”, „діш ваверів”, кельнерок та інших пращівників — сьогодні є професіоналістами на високих становищах, як лікарі, професори високих шкіл, адвокати, інженери.

Як я вже згадав на вступі, не збираюся у цій статті подавати цифри дані про допомогу УНС для молоді за останні роки, а обмежуся лише до перших шести місяців цього передконвенційного року. В травні цього року Стиндліана Комісія розглянула майже дві сотні прохань на стипендії для студентів коледжів і університетів. Стиндліанський

юзівку, де кріпке наша українська душа та де наш люди відпочивають та на-бирають нової сили і творчої енергії.

Лос Анджелес, Каліфорнія 28-го липня 1977

Святополк Шумський

Степан Гавриш

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАС

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ПАЧКИ в УКРАЇНУ і СССР

через "MIRA" OVERSEAS EXPRESS SERVICE

53 Hoppers Road, London N21 3LN England

Англіський та Європейський Експортні товари.

1/К 3 шт. Воєнянськ Вел. Хусток-Шалів з тороками \$ 83.70

2/К 3 шт. Воєнянськ Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. \$ 102.20

3/К 3 шт. Воєнянськ Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. \$ 102.20

3 шт. Воєнянськ Шалів, тороки, 43 X 177 см. \$ 102.20

3 шт. Спец-Кремплін (поліестери) на суконки, усі кольори.

3 м. Воєнян на жін. костюми, усі гладкі кольори.

3 м. Експорт. Воєнянської матерії на чол. убрання, 1 шт. Бов. Светер, чол. або жін. зап. на гузики, \$ 230.00

4/К 6 туз. ниток д-ишивання, ДМЦ, різні кольори, 2 шт. Воєнянськ Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см.

3 шт. Воєнянськ Вел. Хусток-Шалів, тороки, 150 см.

3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суконки, усі кольори.

3 м. Експорт-Воєнянської матерії на чол. убрання, \$ 164.90

СКОРЕ ДОРУЧЕННЯ З АНГЛІЇ, ВІДБОРЕЦЬ НІЧОГО НЕ ДОПЛАЧУЄ!

СОЦІАЛЬНА ОБСЛУГА!

У Бавнд Бруку посвятили пам'ятник

сл. п. проф. Ю. Пундіка

Бавнд Брук, Н. Дж. — У понеділок, 4-го липня, саме в День Американської Незалежності, відбулося величаве відкриття пам'ятника на могилі св. п. проф. Юрія Пундіка, професора Стетського коледжу в Гіббінгу, Мінн., який помер 28-го жовтня 1973 року.

Покійний народився 4-го листопада 1918 р. в селі Печірне, біля Крем'янки на Волині. У 1938 р. закінчив Духовну Семінарію в Крем'яні. Переслідуваний польською владою був змушений перейти до Берліну. У 1941 р. повернувся знову на свою улюблену Волинь, де похоронив свого рідного брата, на початку 1943 р., який загинув в місті Ланівцях, коли Українська Повстанська Армія перебралася районну друкарню і перевезла її в невідомі ліси Волині. Доля не дозволила йому перебувати на рідних землях. У 1944 р. залишив Батьківщину, опинившись в таборі втікачів в Зальцбургу (Австрія), де включився в українське громадське та політичне життя, як також редагував газету „Промінь”. До Америки прибув у 1949 року, а в 1955 р. закінчив з найвищим відзначенням Мінесотський університет.

Посвячення пам'ятника довершив о. протопр. Артем Селепіна — голова Консультативної УПЦеркви в Америці в послуженні о. Василя Івашука, диригента хору проф. Івана Паливоди. Як рівнож на це посвячення пам'ятника прибула з Мінеаполісу дружина Покійного з двома дітьми та сином, Олег Жданович — голова Проводу ПУН, численні друзі з Союзу Ветеранів Українського Ресистансу, головно з Мінеаполісу, Нью-Йорку, Філадельфії та Бофалло, як рівнож численні гості з Америки та Канади, добрі знайомі Покійного.

Після урочистих посвячень пам'ятника, відбулася трапеза з участю понад 100 осіб, присутніх у місцевій залі при церкві в Бавнд Бруку.

Трапезу відкрив молитвою о. протопр. А. Селепіна, а нею проводив курін-

Св. п. проф. Юрій Пундик

ний Максим Скорупський, який в вступному слові закликав друзів та знайомих, щоб віддати пошану Покійному — створити фонд і видати окремий збірник статей, розкритих по численних журналах чи газетах по цілому світі, як рівнож що досі не друкованих його творів.

З черги промовляв добре знайомий ще з молодечих літ з крем'янецької Духовної Семінарії та на еміграції Олег Жданович — голова ПУН, підтверджуючи концепцію свого попереднього доповідця, щоб видати такі твори, які вже варт було б започаткувати. Відтак, від Головної Команди Союзу Ветеранів Українського Ресистансу, промовляв сот. Іларіон Полішук, а від родини Надя Каркош з Мінесоти, як рівнож дир. Роман Крупка з Нью-Йорку. Дружина Покійного Марія Пундик та дочка Леся подякувала всім присутнім за участь. А на останку проф. І. Паливода підтвердив добру думку промовців видати тривалу книгу статей і творів Покійного.

Трапезу закінчено збірною на покриття коштів творів Покійного та відспівано „Вічна Пам'ять”.

А. Домарашський

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

В. ЛІСОВИЙ СТВЕРДЖУЄ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

названу дату в центральних республіканських газетах („Радянська Україна”, „Правда України” і „Вечірній Київ”) з'явилася коротке повідомлення... „За проведення ворожої соціалістичною ладові діяльності у зв'язку з справою Добоса притягнуті до кримінальної відповідальності Світличний І.О., Чорновіл В.М., Сверстюк С.О. та інші. Слідство триває...”

Насамперед щодо характеру звинувачень. В чому могла полягати „ворожа соціалістичною ладові” діяльність названих людей? В яких злочинних зв'язках з Добосом міг бути хто-небудь з них? Ніхто з них навіть своїм становищем в суспільстві (це переважно діячі літератури і культури) не міг мати доступу до таких даних...

Тут аж ніяк не мусять виставлятися аргументи, що оскільки погляди звинувачених носять „ворожий” характер, то з ними не можна ознайомлювати народ. Бо це означало, що суд не довіряє народові, а отже перестав бути народним і стає антинародною установою. Аж і сліди і суду, безперечно дотримуються того погляду, що інтерес робітничого класу є єдиним орієнтиром для діяльності наших партійних і державних установ. Чому ж тоді боятися ознайомлювати зі всіма матеріалами судової справи цієї робітничої класу?

Далі Лісовий розповідає про становище, яке утворилося в Україні після смерті Сталіна, про сподівання українського народу та про те що з цього вийшло. Він пише:

„У середовищі української інтелігенції з'явилася надія, що після критики культури особи, в здійсненні національної політики наразі послідовно буде проводитись принцип інтернаціоналізму, а не насильна нівелизаційні ознаки. Здавалося, що наразі над українською інтелігенцією перестане тяжити віковий фатум: як тільки вона хоч трохи відійде від попереднього побиша, як тільки в ній з'я-

Help Wanted

Околиця УНСОЮЗУ.

ПОШУКУЄТЬСЯ

СТАРШУ ПАНО

до легкого догляду нашої

мами. Варення і загальна

домашня праця. Мешкання на

місці, повне утримання і

платня за догляданням.

Тел. (914) 856-5549.

(201) 635-5993, (215) 233-5371

ПОТРІБНО

ПРОДАВАТИ

до м'ясарського склепу.

Стала праця.

EAST VILLAGE MEAT MARKET

139, 2nd Ave., New York, N.Y.

(bet. 8-9th St)

Tel. (212) 228-5590

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІЛІПА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Бавнд

Бруку і перенесення тілних

останків з різних

країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

Увага! Увага!

СТУДЕНТИ

Чи хочете провести БЕЗПЛАТНО ДВА ПОВНІ

ДНІ у горах Кетскіл на славній оселі

Українського Народного Союзу

„СОЮЗІВКА”

або біля Чикага, на оселі Української

Кооперативи „Самодопомога”

„РАВНД ЛЕЙК”

Якщо так, то Вам ТРЕБА:

• Бути у віці між 16 і 23 роками життя;

• Забезпечитися в УНСОЮЗІ в часі від липня

до кінця грудня 1977 р. грамотою життєвого

забезпечення на суму щонайменше 5,000

доларів;

• Згори заплатити однорічну вкладку.

Дорогий Студенте! Не прогайнуй доброї нагоди

забезпечитися в УНСОЮЗІ та ще й до того про-

вести безплатно ДВА ПОВНІ ДНІ на оселі „Со-

юзівка”, чи, як Тобі більш догідно, на оселі

„Равнд Лейк”, біля Чикага. Там матимеш добру

нагоду зустріти десятки молодих товаришів і за-

ключити з ними дружбу!

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street Jersey City, 07303

Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

ТАРЗАН, Ч. 7804. Рятують

SAVE ME, TARZAN!

Рятуй мене, Тарзане!!

THERE! YOU'RE SAVED, POMPY!

Нул.. Ти врятований, Помпусе!